

became a fête for the whole town; crowds of persons waited patiently several hours by the roadside to receive us). Между навалищата-посрѣщачи личели общинскитѣ съвѣтници, свещенниците, учителитѣ съ ученицитѣ си и видни граждани. Всички ѝ подавали адресъ за „добрѣ дошла“, а ученицитѣ пѣяли подходящи за случая пѣсни. Тия послѣднитѣ били съставени отъ много стихове съ припѣви на името ѝ, повтаряно нѣколко пѣти...

„Всѣки искаше да се здрависа и да ми каже своето „добрѣ дошла“, а всичко това бѣ тѣй непринудено, любезно и сърдечно, че крайно ме трогваше, въпрѣки нещастieto ми, че не познавахъ езика имъ.“

Единъ отъ поднесенитѣ ѝ адреси е билъ отъ дружеството „Зора“ (The Dawn of Day Society). Въ Сливенъ имало сжщо и комитетъ за да разпрѣдѣля по къщата селскитѣ сирачета на избити родители.

„Училищата въ Сливенъ, завършва тя, биха правили честь на който и да било английски градецъ (The schools of Slieven (Slimnia) would do honour to any English county town)¹⁾.

Отъ останалитѣ трудове въ надвечерието на освободението ни, остава да хроникираме бѣлѣжкитѣ за Сливенъ на анонимния дописникъ на „Daily News“ прѣзъ врѣме на руско-турската война.

Тукъ Сливенъ е вече съ името Sliven, което остава и до днесъ на чуждитѣ карти. За сега тукъ ще приведемъ само една частъ отъ тази интересна дописка, която се докосва до Сливенъ собствено като градъ.

„Сливенъ, пише анонимниятъ кореспондентъ, е единъ отъ цвѣтушитѣ и състоятелни градове, които бѣха гордостта на българитѣ“ (one of the flourishing and prosperous towns, that were the pride of the Bulgarians). Малко прѣди да влѣзатъ руситѣ въ града, Сливенъ билъ въ ужасно положение. Прѣзъ началото на ноември (1877 г.)

¹⁾ Strangford, Viscountess. Report of the Bulgarian peasant relief fund. London, 1877, p. 23, 25. Тя е била придружавана отъ доктори и дойки. Мжжътъ ѝ е билъ английски посланикъ въ Ц дѣ прѣзъ кримската война. Въ единъ обемистъ трудъ, той се отзовава най-възторжено за българитѣ, но не е доживѣлъ да ги види свободни.